

[Udenrigsministeren.]

til en markedsdebat, så snart vi har overstået EFTA-ministermødet.

Derudover vil jeg gerne gøre en bemærkning, som jeg er ked af jeg glemte tidligere. På linje med nogle af de betragtninger, det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde gældende, er jeg af den opfattelse, at overvindelsen af den interne krise i fællesmarkedet meget vel kan komme til at foregå på en sådan måde og med et sådant indhold, at der derved rejser sig nye perspektiver for den europæiske markedsdebat.

Jeg vil gerne have sagt, at det er regeringen fuldt ud opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Den højtærede statsminister siger, at jeg snakker uden om en skattereform. Vi har 2 minutters bemærkninger, undtagen ministrene — de har uindskrænket taletid.

Jeg har i min første tale her redegjort for vore synspunkter vedrørende en skattereform, og jeg har fremlagt forslag den 2. september i merværdiafgiftsudvalget. Så siger statsministeren: hvorfor bestiller det udvalg ingenting? Fordi det ikke er nedsat for tiden, højtærede statsminister; det bliver først nedsat i morgen eller måske først i næste uge, når behandlingen af regeringens forslag er færdig — sådan er nu engang fremgangsmåden. Vi har ikke noget udvalg; men vi har fremlagt vore forslag i det tidligere udvalg. Jeg har redegjort for dem her, og hvis regeringen går ind på vore forslag, så har regeringen en mulighed for at få en skattereform.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Erik Kraghs åbenbare misforståelse af, hvad han har læst, giver ham ikke ret til her at fastholde direkte urigtige påstande.

(Kort bemærkning).

Poul Hartling: I statsministerens udtalelse til pressen den 11. august stod der, at hvis man ikke fik merværdiafgift fra 1. januar 1966, måtte man styrke statens finanser på anden måde. Jeg har sagt, at tallet 400 mill. kr. stod der ikke. Jeg har sagt, et enhver,

der læste det på den tid, måtte forstå, at hvis man ikke fik merværdiafgiften, måtte der opkræves andre skatter eller afgifter. Jeg må fastholde, at den opfattelse må jeg stadig have af det, statsministeren sagde. Skal det forstås på anden måde, så bliver det i hvert fald vanskeligt at læse udtalelser i fremtiden.

Hvad kildeskatten angår, har jeg én bemærkning. I studenterforeningsdiskussionen spurgte jeg den højtærede statsminister, om kildeskatten var en betingelse for, at man kunne få en skattereform. Dertil sagde han: nej, hvis nu venstre er hurtige og dygtige, så kan I få en skattereform uden kildeskat. Jeg forstår altså, at kildeskat er noget, man vil have, men kun hvis vi ikke er hurtige og dygtige. Anderledes kan jeg ikke forstå det. Og så siger jeg videre: I regner altså med, at vi er hurtige og dygtige. Vi skal bestræbe os på at være det, og så regner vi med, at vi ikke skal have kildeskat. Men så er det da rimeligt at spørge: hvis statsministeren kan skaffe sig et flertal sammen med socialistisk folkeparti, f. eks. efter et valg, vil man så gennemføre kildeskatten sammen med det parti? Jeg synes, det er et rimeligt spørgsmål, og at det vil være rimeligt at få svar på det.

Statsministeren (J. O. Krag): Ja, man mærker jo, at debatten er ved at ebbe ud; vi beskæftiger os nu med fortolkningskunstens subtiliteter, og jeg er jo godt klar over, at skal jeg konkurrere med en teolog, så kommer jeg nok i vanskeligheder. Men ikke desto mindre vil jeg forsøge ganske kort med formandens tilladelse at citere, hvad jeg har sagt; og så kan det ærede medlem hr. Poul Hartling naturligvis prøve at misforstå det en gang til — det er hans ret — men det kunne jo dog være, at det, jeg kan citere, kan virke klargørende, i hvert fald for andre. Jeg sagde i Studenterforeningen:

„Jeg kan bekræfte over for hr. Hartling, at socialdemokratiet er tilhænger af kildeskat og agter at benytte enhver mulighed, vi må få, for at gennemføre den. Vi er i den henseende i god overensstemmelse med, hvad et flertal af befolkningen ønsker.“

I udtalelsen af 11. august står der: